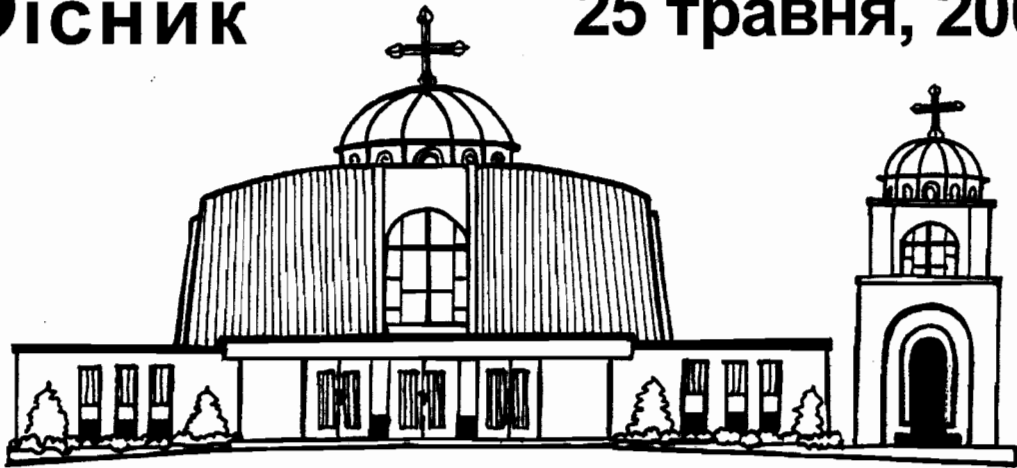

Bulletin Вісник

May 25, 2008
25 травня, 2008

Saint Demetrius the Great Martyr Parish Парафія Святого Димитрія Великомученика Paroisse de Saint Démètre le Grand Martyr

135 LaRose Ave.
Toronto M9P 1A6

e-mail: st.demetrius@sympatico.ca
web: www.stdemetrius.org

t. 416-244-5333
f. 416-249-5204

Parish office is open Monday to Friday from 9:00 am to 4:00 pm

Sunday Divine Liturgy:

Saturday 5:00 pm (English);
6:15 pm (for Children);
Sunday 8:30 am (Ukrainian);
10:00 am (English);
11:30 am (Ukrainian with choir)

Week Day Divine Liturgy:

Monday to Saturday 8:30 am
(Ukrainian)
**Ukrainian Canadian Care Centre
Divine Liturgy:**
Sundays & Feast Days 11:00 am

Sacraments:

Confession: at the beginning of
every Sunday Divine Liturgy
Baptism, Marriage, Holy Orders:
please contact one of the priests at
the parish office

Pastor: Rt. Rev. John Tataryn

Associates: Rev. Andrij Figol

Rev. Peter Shumelda

Rev. Ivan Palisa

Proto-Deacon: Rev. Nestor Yurchuk

Deacons: Rev. Leo Melnyk

Rev. Malachy McErlain

Rev. Michael Melnyk

Rev. Bill Pias

Sub-Deacons: Rev. Gerry Andrenacci

Rev. Walter Jerome

Rev. Bohdan Surstun

Care Centre (416) 243-7653 Fax: 243-7452

Credit Union (416) 246-1651 Fax: 246-9939

Kitchen/ Hall (416) 249-2986

Residence (416) 243-9051 Fax: 243-2012

School (416) 393-5384 Fax: 393-5087

Yavir School (416) 243-3072 Fax 393-5087

PARISH NEWS

Annual Joint Marian procession with All Saints Church. This event will take place on Thursday, May 29th and will start from All Saints Church at 7:00 pm. We will proceed down La Rose and towards the parkette by the UCCC. There

we will celebrate the Akathist in Honour of the Mother of God. Like every year, we need men to help carry the icon of the Mother of God. Please call the Church Office if you can volunteer to help carry the icon. We also need volunteers to help carry the banners. **The homilist will be Most Rev. John Pzak, Bishop of the Slovak Church.**

Best of wishes to the UCWLC today on their special day. The ushers will be preparing a scrumptious breakfast for all the members of the league. May God bless all the UCWLC members so that they can continue to do great things for the church and the community.

The Month of June is dedicated to Jesus Christ, The Lover of Mankind. Throughout the month of June we will be celebrating either a Moleben or an Akathist in honour of Our Lord. Services will be offered in Ukrainian twice a week, on Wednesdays and Fridays at 7:00 pm.

Yavir Youth Zabava is taking place at St. Demetrius Church Hall - June 14th, at 7:30 pm \$10.00 in advance or \$12.00 at the door. Tickets available at the *Yavir School of Dance*, through dancers, or at 416-236-7574. Proceeds of this zabava will go towards the trip to Ukraine. Please tell your friends and come out to this fun event.

This year we will be celebrating the 5th Anniversary of the Ordination of Most Rev. Bishop Stephen Chmilar, Eparch of Toronto and Eastern Canada, who was nominated April 9th 2003. To commemorate this day in an appropriate and respectful way and in gratitude to our Lord God for His graces and gifts, a Pontifical Divine Liturgy will be celebrated with the clergy of our Eparchy and guests in co-attendance and co-celebration on Sunday June 1st, 2008 at 11:00am at The Holy Dormition of the Mother of God Church in Mississauga. This will be

followed at 1:00pm by a banquet in the parish hall. Banquet tickets are \$75 per person. For tickets please call to the office of The Holy Dormition of the Mother of God Church in Mississauga at 905-279-9387 - Larissa Hawryluk, or Anne Kita at 1-905-637-2677.

Eparchial Marian Pilgrimage – Sunday, June 22, 2008. *The Eucharist: Bread of Life.* 9:00 a.m. Blessing of Water; 10:00 a.m. Pontifical Divine Liturgy followed by Panachyda at the Cemetery for ***Victims of the Holodomor.*** The healing service, youth and children's programs begin at 2:00 p.m. Moleben is at 3:30 p.m. Ukrainian food available. Come with family and friends to celebrate and commemorate. In memory of the ***Holodomor*** we are asking that non-perishable food items be brought to contribute to local food banks.

Funeral and Cremation. The regulations of the Eparchy of Toronto do not permit cremation before the funeral service except under unusual circumstances. Lay people may not deliver the eulogy but may speak after the service at the funeral home the night before or at the memorial luncheon. Members of the family or friends may read the epistle and copies may be obtained at the church office.

Our Jubilee Fund – which will help us to celebrate our 50th Jubilee with such expenses as printing our Jubilee Book and supporting various celebrations and projects, is now at \$23,579. Our sincerest thanks to all our donors.

BUS TO ANCASTER. The Annual Eparchial Pilgrimage to Ancaster will take place on Sunday, 22th June: *Tickets for the bus can be bought at the Church Office.* Cost of ticket \$20.

WHEN IS THE PROPER TIME TO PRAY AT THE CEMETERIES. Roman Catholics visit the cemeteries and pray for their deceased on All Souls Day. We traditionally, go at Easter-time. Why? Because Jesus conquered death by His own death and brought us Eternal Life. In

visiting the cemeteries and praying for our dead we express our belief in the Resurrection of Christ and our own resurrection into Eternal Life. In Ukraine, the priest and faithful do this on Easter Sunday, right after the family Easter Brunch. Because Spring comes late in Canada, we have developed the custom of going on Pentecost.

Many Thanks to Our Donors. We wish to thank the following people who have made donations this week towards the New Icons: **Orest and Martha Humeniuk \$100, Stella Sereda \$100.00** *May the Lord richly bless our donors.*

Bible Studies at St Demetrius: 7:00 pm Monday May 26 in English and Tuesday May 27 in Ukrainian.

Coffee next week will be served by the Youth Group.

Kitchen News. We need your help in the kitchen this week. **We will be making pyrohy and we will be selling** those delicious pyrohy on Tuesday from 9:00am to 1:30 pm.

Please Pray for our parishioners who are Sick: **Toronto Western:** Stan Haba. **Humber Church:** Irena Czuczman. **Humber Finch:** Catherine Syrota.

Our sincerest condolences to the **Rozycky family** on the passing of **Borys Rozycky, a graduate of our school;** and the **Stieglan family** on the passing of **Elsie Stieglan, past President of the UC.W.L.C. - Funeral Services will be held at the church only, on Tuesday at 10:00 am. May their Memory be Eternal!**

May 25 to June 1, 2008

Sunday
 8:30 am +(p)Petro, Malwima, Halyna *Pahuta Family*
 10:00 am (h)John Terry
 11:00 am +(p)Oleh(UCCC) *S. Rybak*
 11:30 am (h)Galoushchak, Malitsky, Dovhanyk, Hursky Families & Lida Bobownyk
7:00 pm Moleben to the Mother of God
Monday

8:30 am +Kataryna *H. Rypan*
 (h)Olga Pylypiuk
 5:30 pm +(p)George Ogrodnik (40 days) *Family*

7:00 pm Moleben to the Mother of God
Tuesday
 8:30 am (h)Juriy *Family*
 In intention Myshtar&Miluch families
Mr./ Mrs. O. Hatashita
 6:15 pm +Zenon Bobownyk *L. Bobownyk*

Wednesday
 8:30 am +Olga Socotsky *K./ G. Adamowich*
 +Andrew Sklepowich
K. Sklepowich & Son

(Res.) Divine Liturgy
 11:15 am Moleben (UCCC) – Cancelled
 5:30 pm (h)Evhenia Cherko, Hryhorij, Julia, Osyp
7:00 pm Moleben to the Mother of God

Thursday
 8:30 am (h)Olha *H. Rypan*
 +Kay, Ted and Family
Mr./ Mrs. O. Hatashita
 5:30 pm +Tanya Danylyshyn *L. Bobownyk*
7:00 pm Joint Marian Pilgrimage
(starting at All Saints Church)

Friday
 8:30 am +Mary Marchuk
E. Yarmol & S. Stoyko
 (h)Mary Stochansky *J. Stochansky*
 (h)Fr. Peter Babej
 6:15 pm (h)Natalia (Congratulations on her graduation) *Irene & Irene*

7:00 pm Moleben to the Mother of God
Saturday
 8:30 am (h)Anne Onyskiw, Natalie Popowich, Olga Samborsky, Stella Sereda, Olha Shumelda *UCWLC*
 +(p)Anna Shewchuk (40 days)
 5:00 pm +(p)Lubomyr Mazurenko *Lebed Family*

6:15 pm Divine Liturgy for Children
Sunday
 8:30 am +(p)Anna Pylypiuk *Pahuta Family*
 10:00 am +(p)Petronela & Nicholas Skwark *M. Pidzamecky*
 11:00 am +(p)Anastasiya Mucykiwsky(UCCC) *P. Mucykiwsky & Family*
 11:30 am +Olga Socotsky *K./ M. Pidzamecky*

**The Synod of Bishops of the Kyiv and Halych
Major Archbishopric of the UGCC**

have called for prayers for Ukraine and for the resolution of the political crisis

On May 16, 2008, an extraordinary session (16.05.08) of the Synod of Bishops of the Kyiv and Halych Major Archbishopric of the Ukrainian Greek-Catholic Church was held in Ternopil'. The unique theme which was examined at this session was the question of the role and place of the Church in the difficult social and political situation which has recently been created in Ukraine. Discussing this issue in detail, based on biblical history, the principles of Christ's teaching, ecclesiology, canon law, and adhering to current Ukrainian legislation, the bishops decided to appeal to the clergy, monastic orders, and laity of the UGCC, to representatives of the civil authorities, and to all people of good will with an appeal to pray for Ukraine. The members of the Synod defined the time, order and forms of such prayers, designating them in the Synod decision, reports the Secretariat of the Synod of Bishops of the Kyiv and Halych Major Archbishopric of the UGCC.

According to the decree, all of the faithful of the UGCC from May 18 to June 1, 2008, are asked after every Divine Liturgy to pray together once the prayers the Our Father and Hail Mary for Ukraine and for the resolution of the political crisis. Also it has been entrusted to cathedral churches, monasteries, seminaries and church societies to organize round-the-clock prayers for this intention. In addition to this, the bishops have asked to strengthen the prayers with fasting and charitable acts. The Synod Fathers decided to appeal to the members of the All-Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations and the Council of Christian Churches with the request to support this prayer action, each with its own method and according to its prayer tradition.

"The crisis situation in the political life of Ukraine is a secret to nobody. Political scientists and other specialists repeat over and over again that it might be possible to resolve it easily and quickly, applying sincere desire and healthy discretion. But, considering our sinfulness, our human infirmity, and the thirst for money and power, it is very difficult to resolve it, and humanly speaking, it is impossible. That is why we, believing people, knowing the biblical witnesses of successful prayer and fasting in this situation that is dangerous for the nation, come to the Lord God with the request for help and rescue." With such words in the pastoral address of the bishops, the members of the Synod explain the purpose of their initiative.

Information Department of the UGCC

ПАРАФІЯЛЬНІ НОВИНИ

РІЧНА ПРОЦЕСІЯ ТА АКАФІСТ В ЧЕСТЬ БОГОРОДИЦІ –

розпочнеться від церкви *Всіх Святих в четвер 29 травня в 7:00 вечора*, далі вулицею Ля Роуз через

Ля Роуз Парк перейдемо до Піклувального Дому і вирушимо до нашого маленького парку, де відслужимо акафіст. Просимо всіх прийти та принести квіти.

Наші найщиріші вітання членкиням ЛУКЖК у День ЛУКЖК. Нехай Господь Бог благословить Вас, а Пресвята Богородиця завжди покриває святим омофором.

Молодіжна Забава в підтримку туру по Україні школи українського народного танцю «Явір» відбудеться в суботу 14 червня о год. 7:30 вечора в церковній залі церкви Св. Димитрія. Квитки: \$10 заздалегідь, \$12 перед дверми. Квитки можна замовити за тел. 416-236-7574.

Автобус до Анкестир! Квитки на автобус до Анкестир на Єпархіяльну річну прощу, яка відбудеться 22 червня 2008 р.Б. можна придбати в церковній канцелярії. Вартість квитка - \$20.

Похорони та кремація. Згідно розпорядження Єпархії Торонто не дозволяється кремація перед похоронами відправами, за винятком надзвичайних обставин. Мирські люди не можуть говорити під час похорону, але можуть сказати кілька слів після панахиди в похоронному домі ввечері або на тризні. Члени родини або друзі можуть читати апостола під час похорону, копію можуть отримати в церковній канцелярії.

Ювілейний Фонд. На сьогодні зібрано \$23,579.00. Ці кошти допоможуть нам святкувати наш 50-ий Ювілей парафії в таких видатках, як видання *Ювілейної Книги* та проведення різного роду святкувань, проектів. Наша найщиріша подяка всім жертводавцям на цей фонд.

Повідомлення із канцелярії нашої Єпархії: Цього року наближається 5-ліття Єпископського служіння нашого Правлячого

Єпископа Торонта і Східньої Канади Преосвященного Владика Кир Стефана Хміляра, який був іменований Єпископом 9-го квітня 2003 р.Б. Щоб гідно і почесно відзначити цей день і подяку Господу Богу за всі ласки і дари будемо мати Архиєрейську подячну Літургію з участю духовенства Єпархії і гостей в неділю 1-го червня 2008 р.Б. о год. 11-й в Соборі Успення Пресвятої Богородиці, а в 1-й по полудні Урочистий Бенкет у церковній залі. Кошт квитка на бенкет \$75 від особи. Якщо ви бажаєте замовити квиток - будь ласка задзвоніть до канцелярії Собору Успення Пресвятої Богородиці на число 905-279-9387 - пані Ларисі Гаврилук, або до пані Анни Кита на число 1-905-637-2677.

Наша найщиріша подяка жертводавцям на наш храм: Група «Гри в круглі» \$250 з їхнього бенкету, **на нові ікони:** Софія Красносельська \$100, Марта та Орест Гуменюк \$100, Стелла Середа \$100. Нехай Господь Бог поблагословить щедро всіх жертводавців.

Місяць Червень – є присвячений Ісусові Христові Чоловіколюбцю. У цей місяць в українській мові будемо служити в **7:00 вечора:** в середу - Молебень до Христа Чоловіколюбця та Акафіст в п'ятницю.

Молебень до Пресвятої Богородиці відправляємо у цьому тижні о год. 7-йй вечора в понеділок, середу, і в п'ятницю завершимо служити Маївку.

Каву в наступну неділю подаватиме Молодіжна Група.

Кухня БУДЕ працювати в цей понеділок та вівторок. **БУДЕМО** продавати вареники у цей вівторок.

Проща до монастиря Гора Марії в Анкестир цього року відбудеться в неділю 22 червня. Всі родини, котрі святкують свій 25-ий та 50-ий Ювілей, - просимо зголоситися на особливе благословення. Всі діти, котрі прийматимуть або прийняли цього року Перше Урочисте Святе Причастя просимо

взяти участь у процесії у вашому урочистому оздязі, котра відбудеться о год. 10:00 ранку.

Біблійні Студії в церкві Св. Димитрія у цьому тижні відбудуться у церковній залі в кімнаті для молоді в понеділок о год. 7:00 вечора в українській мові та вівторок о год. 7:00 вечора в англійській мові.

Просимо пам'ятати про хворих і немічних у своїх щоденних молитвах: **Toronto Western:** Євстахій Габа, **Humber Church:** Ірина Чучман, **Humber Finch:** Катерина Сирота.

Щире співчуття родині Ружицьких з приводу смерті Бориса Ружицького; **Родині Стіглен** з приводу смерті Елсі Стіглен (колишня Голова ЛУКЖК) – **похорон відбудеться у вівторок 27 травня о год. 10:00 ранку в нашій церкві.** Хай Все милостивий Господь упокоїть їх душі, а родинам подасть розраду і утіху.

Ліга Українців Канади, відділ Торонто – влаштовує **СВЯТО ГЕРОЇВ** у 70-ті роковини трагічної смерті полковника Євгена Коновальця. Свято відбудеться 8 –го червня о год. 3:00 по полудні в Українському Культурному Центрі, Торонто (Крісті 83-85). Вступ \$15 для дорослих, діти до 13 років вступ вільний.

Відомий диригент Василь Волощук представляє *Gabriel Fauré's Requiem* у п'ятницю 30 травня о год. 8:00 вечора в Eglinton/St George United Church (35 Lytton St and Duplex, Toronto), щоб вшанувати жертв Голодомору Геноциду 1932-1933 рр. Квитки можна придбати в інституті Св. Володимира (620 Spadina St) - 416.923-3318.

Вечір пісень Миколи Лисенка. Світової слави бас-баритон Павло Гунька та комітет Проєкту Запису Романсів Українських Композиторів запрошують на вечір пісні в понеділок 26 травня о год. 6:30 вечора в Four Seasons Centre for the Performing Arts (145 Queen St. West). Квитки - \$75 в Укр. Кредитовій Спілці (2397 Bloor St. West) або на тел. 416-769-5757.

Ініціативний Комітет для створення фільму «УПА на Закерзонні» запрошує українську громаду на прем'єру документального фільму

«УПА на Закерзонні» **в неділю 25 травня о год. 3:00 по полудні в Українському Культурному Центрі, Торонто (Крісті 83-85).** Квитки можна придбати в Андрія Ротко (416)259-0640.

Намірення з 25 травня до 1 червня

Неділя

8:30am (+п)Петро, Мальвіма, Галина
Родина Пагута

10:00 am (зд)Іван, Тарас

11:00 am (+п)Олег (УКОО) *С. Рибак*

11:30 am (зд)Всіх з родин Галущаків, Малицьких, Довгаників, Гурських, Ліда Бобовник.

7:00 pm Молебень до Пресвятої Богородиці Понеділок -

8:30 am (зд)Ольга Пилипюк
+Катерина *Г. Рипан*

5:30 pm (+п)Юрій Огородник 40-ий день *Родина*

7:00 pm Молебень до Пресвятої Богородиці Вівторок

8:30 am (зд)Юрій *Родина*
+Усопших з родини Миштар
та Милюх *п./п. Гаташіта*

6:15 pm +Зенон Бобовник *Л. Бобовник*

Середа

8:30 am +Андрій Склепович *К. Склепович/син*
+Ольга Сокоцька *К.Л. Адамович*

(Рез.) Божественна Літургія

11:15 am Молебень до Пресвятої Богородиці(УКОО)

5:30 pm (зд)Євгенія Чирко, Григорій, Юлія, Осип

7:00 pm Молебень до Пресвятої Богородиці Четвер

8:30 am (зд)Ольга *Г. Рипан*
+Кей, Тед та всіх усопших з родини
п./п. Гаташіта

5:30 pm +Таня Данилишин *Л. Бобовник*

7:00 pm МАРІЙНА ПРОЦЕСІЯ ТА АКАФІСТ

П'ятниця

8:30 am (зд)Марія Сточанська *Я. Сточанський*
(зд)о. Петро Бабей
+Марія Марчук *Л. Ярмол/С. Стойко*

6:15 pm (зд)Наталя *Ірина/Ірина*

7:00 pm Молебень до Пресвятої Богородиці (завершення відправ Маївки)

Субота

8:30 am (зд)Анна Ониськів, Наталя Попович,
Ольга Самбірська, Стелла Середа,
Ольга Шумелда *ЛУКЖК*

(+п) Анна Шевчук 40-ий день
5:00 pm (+п) Любомир Мазуренко *Родина Лебедь*
Неділя
8:30am (+п) Анна Пилипяк *Родина Пагута*
10:00 am (+п) Петронеля та Николас Скварк
М. Підзамецька
11:00 am (+п) Анастасія Муцихівська (УКОО)
П. Муцихівський та родина
11:30 am +Ольга Сокоцька *К./М. Підзамецькі*

Актуальність біблійної мудрости

(передрук із часопису «Пізнай Правду»)

«Тоді ти зрозумієш правду й справедливість, прямодушність і всяку путь добру, бо мудрість увійде в твоє серце, знання буде відрадою душі твоєї» (Прип. 2:9-10).

Святе Письмо – путівник до Бога для кожного практикуючого християнина. Ця книга завжди й усюди була в пошани з огляду на те, що насамперед є книгою спасіння, яка через натхненного автора доносить до людини Боже слово, слово Сотворителя й Управителя всього сущого.

Нас оточує величезна кількість найрізноманітнішої інформації, тому ХХІ століття називають «інформаційним». З одного боку, це інформація корисна, здатна допомогти нам у повсякденному житті, а з іншого – дуже часто можемо натрапити на зайвий, хоча й привабливий витвір людської фантазії. Людина у ХХІ ст. стає наче кошиком, до якого часто потрапляє сміття, що здатне навіть докорінно змінити світогляд. Дуже важливо, щоб попри всі негаразди й шкідливі впливи «постмодерну» людина все ж таки реалізувала своє істинне покликання, і в цьому, без будь-яких заперечень, їй допоможе біблійна мудрість. Її застосування є надзвичайно потрібним у формуванні здорової, як духом, так і тілом, християнської цивілізації. Але чомусь стається так, що все важче й важче буває нести на своїх плечах хрест Спасителя, подібно як Симон з Киринеї. Багато скажуть, що зовсім непотрібно себе обтяжувати наукою якогось чоловіка з Палестини, який давно вже помер, дехто у своїй філософії буде вчити, що Бога немає, а вигадали Його слабкі, беззахисні люди, які не могли вижити під впливом могутньої влади, і

тим самим шукали для себе певного сталого захисту. Часто забуваємо слова нашого Відкупителя, котрий говорив: «Коли ви перебуватимете в моїм слові, ви дійсно будете учнями моїми» (Ів. 8:31-32). Більше, у ХІХ ст. популярним стає гасло: «Небо залишаємо ангелам, а ми хочемо раю на землі» (Ніцше), тобто, щоб спокусу повернути в закон, гріх-злочин у чесноту, занепад в успіх, фальш у правду...

Усі ці помилки і привели до фатальних наслідків, якими заповнений сучасний світ: гомосексуальні шлюби, венеричні хвороби, вільні стосунки, аборти, психічні розлади... Іноді складається таке враження, що світ не розвивається, а навпаки деградує, принаймні з огляду на моральний аспект. Постає питання: що робити, де знайти вихід? Біблія закликає нас словами, щоб ми покійно приймали пересторогу Господнього мудреця, не тому, що це суха теорія, як може декому видатись, а тому, що це пережитий життєвий досвід. «Бо той, хто легковажить мудрістю і повчанням, – нещасний, і марна його надія, і труди безкорисні, та й діла без пожитку» (Мудр. 3:11). То чому ми так часто нехтуємо словами Бога?

Стриманість, поміркованість, доброта. Ці чесноти чомусь все рідше прослідковуються у сучасному світі, а Святе Писання каже: «Хто живе чесно, той спасеться; а хто дорогами кривими ходить, той впаде в яму» (Прип. 28:18). Із цього стає зрозумілим, чому в наш час стільки зла, терпінь, несправедливости і жорстокої, лицемірної брехні. Ці життєві правди Господнього мудреця повинні стати нерозлучним провідником на життєвому шляху сучасної людини.

Господь цінує вірність, володіння собою, самовиховання, послух (це для того, щоб виховувати в своєму серці царицю всіх чеснот – покору) і мужній характер. Людська воля слабка, особливо в наш час, коли з усіх боків чуємо безліч голосів, які пропонують свої «оригінальні» шляхи та способи для осягнення щастя. Проте ми так і не можемо вибрати того шляху, який вповні би влаштував наші не менш «оригінальні» смаки, вподобання. Тут знову на допомогу

спішить Господній мудрець: «Горе серцям боязливим і рукам охлялим, та й грішникові, який двома стежками ходить... Киньмося в Господні руки, а не в руки людські. Бо яка Його велич, таке й Його милосердя» (Сир. 2:12,18). Цей 12 стишок є найбільш вдалим відображенням стану оманливих навчань сьогодення, проте, як зазначається у 18 стишку, лише Господня наука є правдивою і гідною до наслідування. Але якщо ти захитався на Божій дорозі і зійшов з неї, то мерщій встань і піди до небесного Батька, і проси в нього прощення, бо лише Він може це тобі дати.

Зрозуміло, що кожен із нас не виховає характеру однаковим способом, бо не у всіх однакова вдача. Одні, наприклад, запальні, рухливі, веселі, інші ж вирізняються своєю сором'язливістю, вони спокійніші. Та для всіх найуспішнішим засобом у вихованні власного характеру корисним буде стримувати та опановувати набуті нахили – свої звички. Також важливо привчати свою волю до витривалості й терпеливості, що дозволить володіти власною думкою, своїм словом і ділом – внутрішніми спонуканими, пристрастями, пожаданнями, які досить часто – не від Господа. Без внутрішньої боротьби зі собою, зі своїми хитами й нахилами, ніхто не сформує характеру, що є дуже важливою умовою, яку ставить сучасний світ. Святе Письмо приходиться до молодої людини з такою порадою: «Слухай, сину мій, і будь мудрий, справляй серце твоє на путь праву». (Прип.23:19). Оці «повчання, – каже Господній мудрець, – приймай уже замолоду, то й знаходитимеш мудрість аж до сивини. Мов той орач або сіяч, приступай до неї і плодів її добрих очікуй» (Сир.6:18-19). Як бачимо, характер й поведінку ізраїльського народу також гартує біблійна мудрість.

Вагоме місце у літературі біблійної мудрості займають повчання і про доброту. У книзі Приповідок знаходимо такі слова: «Нехай доброта і вірність тебе не покидають, прив'яжи їх собі на шию, напиши їх на таблиці серця. Тим знайдеш ласку й доброзичливість в Божих очах і в людських» (Прип. 3:3-4). Дорога, що веде до Господа, це дорога невпинної боротьби проти нашої природи, схильної до зла. Доброта – одна з головних християнських

засад, що ідентифікує людську особистість. Отже, відсутність доброти рівнозначне відсутності людини.

Часто можна зауважити, що людина старається бути доброю. Підкреслюючи це, вона наче виставляє себе на показ, але чи ця вдаваність служитиме їй для вічного спасіння – важко сказати. Біблійна мудрість передбачила й такий розвиток подій, тому подає до роздумів цитату: «Хто чесно ходить, той ходить безпечно; хто крутить дорогою, той упіймається» (Прип. 10:9). Доброта в нас асоціюється насамперед із милосердям. Це, мабуть, пов'язано з тим, що того, хто дає милостину, називають добрим. Святе Письмо тісно пов'язує доброту з милосердям, воно вчить і подає приклад для наслідування наступним поколінням, коли говорить: «Отож, сину мій, слухай мене, не відступай від слова уст моїх» (Прип. 5:7). Біблійна мудрість заохочує чинити добро, насамперед ділами милосердя: «Не кажи ближньому: „Йди геть, потім прийдеш, дам узавтра“, – коли є у тебе щось» (Прип. 3:28). Також Святе Письмо чітко нам окреслює Бога як справедливого суддю, що згідне з церковним вченням: «Прокляття Господа в домі злого, а житло праведника він благословляє» (Прип. 3:33).

Зі сторінок Святого Письма можемо побачити, що кожна книга просякнута турботою Бога про людський рід. В книзі Ісуса Навина знаходимо уривок, де Господь до нього промовляє словами: «Нехай книга цього закону ніколи від твоїх уст не віддалиться, і розважатимеш над нею день і ніч, щоб пильно виконати все, що в ній написано; тоді бо матимеш успіх у твоїх справах і тоді буде тобі щастити» (Іс.Нав.1:8). Без сумніву, ці слова стосуються і кожного з нас, кожного, кого відкупив своєю смертю на хресті Ісус, кожного, кому через Воскресіння Богочоловіка обіцяно вічне життя.

Тож хай надія і сподівання Божих ласк завжди живуть у нашому серці, щоб ми могли із щирою вдячністю черпати Божу мудрість з невичерпного і життєдайного джерела – Святого Письма, яке допоможе нам розкрити Божий план спасіння людства.

Ярослав ЗАРИЧАНСЬКИЙ

У Києві на честь Митрополита Андрея посаджено дерево

20 травня на згадку про Митрополита Андрея (Шептицького) біля Центральної синагоги Києва було посаджено дерево. Ініціаторами цього заходу були президент Ради національних товариств України Ілля Левітас, визначний єврейський громадський діяч Курт Левін (його під час Другої світової війни врятував Митрополит Андрей), Секретаріат Президента України і Українська рада з питань культури і духовності. Учасниками події були представники Української Греко-Католицької Церкви,

Української Православної Церкви та Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На початку із вступним словом звернувся равін Моше-Реувен Асман, а тоді було показано короткий фільм про Голокост та Голодомор. На цьому тлі трагічних подій була презентована світла постать Митрополита Андрея. Всі присутні мали змогу оглянути уривок фільму Олесь Янчука "Владика Андрей", який нещодавно було показано у рамках Каннського кінофестивалю і незабаром буде презентовано в Україні.

У своєму відеозверненні до Президента України, українського народу, членів єврейських організацій України, яке відтак було продемонстровано, Курт Левін наголосив, що Митрополит Андрей і його помічники, ризикуючи своїм життям, рятували євреїв не з якихось корисливих мотивів, а виходячи з глибокої віри й великої людяності. Видимим знаком безкорисливості, за словами Курта Левіна, є те, що Митрополит Андрей наказував не примушувати єврейських дітей до того, щоб вони змінювали свою релігійну приналежність, а залишалися патріотами свого народу та вірними сповідниками віри батьків.

"Те, що на честь Митрополита Андрея було посаджено дерево є дуже символічним. Адже слова пам'яті можна було викарбувати на камені чи металі. Але дерево є живим, воно росте. Ця подія також сприяє нашому зростанню, нашому кращому взаємопізнанню. Це дуже значущий історичний момент, який своєї додаткової ваги набирає від того, що його ініціаторами є не українці, а представники єврейського народу, яких Митрополит Андрей шанував як співгромадян, як дітей одного Бога, яких всіма силами потрібно було рятувати. Цей прекрасний жест зі сторони вдячних євреїв – це те, що має нас захопити ціною власних зусиль, самопожертви робити добро", – про важливість цієї події сказав Блаженніший Любомир.

Департамент інформації УГКЦ

*Достойно єсть, о Божя Мати,
Воістинну достойно єсть
Пренепорочну величати,
Присноблаженній дати честь.*

ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ МАРІЇ!

**ЦЕРКВА
СВЯТОГО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ДИМИТРІЯ
разом з Римо-католицькою парафією «Всіх Святих»**

ЗАПРОШУЄ ВСІХ

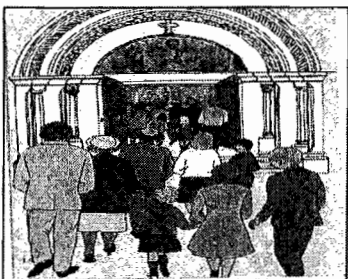
до молитовної участі в

РІЧНІЙ ПРОЦЕСІЇ

ТА АКАФІСТІ ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ,

які відбудуться 29 травня 2008 р. спільно з Римо-Католицькою
Парафією «*Всіх Святих*»

Процесія розпочнеться о годині 7:00 ввечері від церкви «*Всіх Святих*»
(1415 Royal York Rd., Etobicoke), перейдемо вулицею Ля Роуз Авеню,
опісля через Ля Роуз Парк перейдемо на вулицю Річвю до маленького
парку парафії Св. Димитрія, де відслужимо Акафіст Пресвятій Богородиці.
Процесію очолить Преосвящений Владика Іван Пейзак, котрий також
виголосить проповідь.

**Прийдімо
із своїми родинами та друзями,
щоб спільно молитися та виявити нашу
любов та довір'я до Пресвятої
Богородиці.**

*O most pure Mother, our Queen of Heaven,
We are your children that God has given.
We thank you warmly for your love,
For your protection from above.*

**MAY – THE MONTH
DEDICATED TO MARY THE MOTHER
OF GOD !**

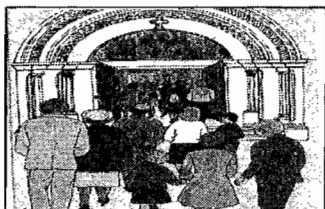
**ST. DEMETRIUS BYZANTINE UKRAINIAN CATHOLIC
CHURCH AND
ALL SAINTS ROMAN CATHOLIC CHURCH**

**INVITES YOU
to join them on May 29, 2008, for
a Marian Procession and Devotional Service.
We start at All Saints Church at 7:00 pm
(1415 Royal York Rd., Etobicoke)**

The procession will proceed down La Rose Avenue, across La Rose Park, up Richview Road to St. Demetrius Parkette. There we will celebrate the Akathist in Honour of the Mother of God.

Guest Preacher will be Most Rev. Bishop John Puzak. Celebrants: Most Rev. Bishop John Puzak and local clergy. Participants: *String Orchestras from St. Demetrius, Fr. Sera, Cardinal Slipyj Schools.*

Marching Band: *Baturyn.*

**Come and bring your family and friends
to join in expressing
your love and devotion
to Mary the Mother of God.**

З'їзд членів руху "Матері в молитві"

2008 року, Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк), Архієпископ Львівський, відвідав з пастирським візитом парафію Пресвятої Богородиці – Володарки України (вул. Новознесенська, 34, м. Львів), парохом якої є о. Зіновій Хоркавий. На Архієрейській Божественній Літургії, яку очолив Владика Ігор, були присутні близько 700 учасниць руху "Матері в молитві".

У своїй проповіді Владика Ігор наголосив на важливості молитви у житті кожного християнина, бо через добру молитву вносимо позитивну зміну у власних душах та душах інших людей. "Молитва з постом – добра річ для здобування духовних дарів та витривання в добрій вірі до кінця життя... Молитва допомагає християнам відкидати гріх та вибирати добро, святість, бо кожної хвилини стоїмо перед вибором добра або зла... Добра молитва – це поступ в досконалості... Молитва – це піднесення серця до Господа, вслухання в Його волю", - зазначив проповідник. Згідно слів Владики "важливою річчю в молитві є наполегливість, витривалість, покора... Молитва нас впроваджує у вічність, тому вона є такою важливою... Ми не є творцями молитви, а Святий Дух творить у нас молитву, тому за будь-яких обставин не варто знеохочуватися, а вартує завжди стреміти, щоби з увагою, скільки зможемо, молитися". Тому, потрібно старатися робити все, що може залежати від нас, для доброї молитви, а все інше віддати в руки Бога.

На закінчення Владика Ігор звернувся також до членів руху "Матері в молитві", які "досвідчили великої допомоги від Всевишнього та отримали різні ласки для себе і ближніх через спільну молитву". "Дякую вам за ваші молитви, які заносите до Господа Бога за нашу Церкву, за свій народ, за потреби у світі, за благословення, мирне життя та любов між усіма народами. Хай Господь благословить вас рясними дарами та ревністю в молитві до кінця днів вашого життя", - промовив архиєрей.

Після Літургії члени спільноти "Матері в молитві" подарували Владиці Ігору та священнослужителям ікону Львівської Божої Матері.

Тарас Гавришко

Прес-служба Львівської Архієпархії

**Пасторальне звернення Синоду Єпископів
Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ
до духовенства, монашества та мирян УГКЦ, до носіїв влади та
до всіх людей доброї волі
Заклик до молитви за Україну**

*"Вони сиділи в темі й тіні смерті, скуті нуждою й залізом,
бо збунтувалися проти слів Божих і погордували радою Всевишнього.
Їхнє серце Він упокорив бідною, вони спіткнулися, але помічника не було.
Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і Він визволив їх із скорбот їхніх".*
Пс. 107, 10-13

Кризова ситуація у політичному житті України для нікого не є таємницею. Політологи та інші спеціалісти твердять, що її можна б розв'язати дуже легко і швидко, застосовуючи щире бажання та здоровий розсуд. Але, беручи до уваги нашу гріховність, нашу людську неміч, жадобу грошей та влади, розв'язати її дуже трудно, а по-людськи беручи – неможливо. Тому ми, віруючі люди, знаючи біблійні свідчення успішності молитви та посту у загрозованих для народу ситуаціях, звертаємось до Господа Бога з проханням про поміч та порятунок. Це є підстава нашого заклику до особливо інтенсивної молитви у періоді від 18 травня до 1 червня 2008 року Божого.

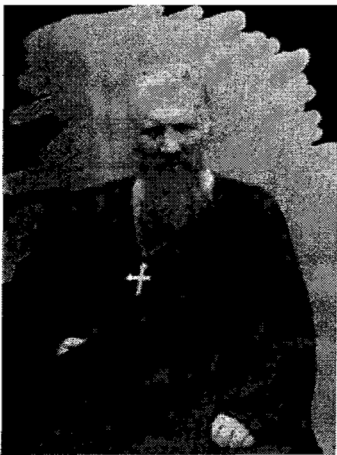
За що молитись? Не за конкретні розв'язки, нами надумані на користь котроїсь зі сторін протистояння. У нашій молитві звертаємось до нашого Небесного Отця з благанням розв'язати цю ситуацію так, як Він це у своїй премудрості та батьківській доброті найкраще знає.

Звертаючись до Господа Бога та поручаючи йому ці земні проблеми, які так глибоко нас турбують, ми всі у нашому особистому житті повинні дуже свідомо утримуватись від усього того, що протистояє і перешкоджає Божому діянню та Його благодаті. Тим більше це відноситься до носіїв влади в Україні, яких ми рівно ж закликаємо до молитви й усвідомлення своєї особистої відповідальності перед Богом та народом за загальне добро усіх громадян, за що, рано чи пізно, прийдеться здавати звіт.

Наше моління припадає також на 1 червня – Всесвітній день захисту дітей. Чи не повинно це стати для нас нагодою застановитись над тим, яку Україну їм передамо?

Благословення Господнє на Вас!

+ ЛЮБОМИР,
від імені Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ

МОЛИТВА Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького ЗА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

Всемогучий Боже і Царю всесвіту, Спасителю наш, Ісусе Христе, що всім серцем любиш увесь людський рід і своїм безмежним промислом опікуєшся кожним народом зосібна! Споглянь милосердно і на наш український нарід, і на кожний інший нарід, що з повною надією припадає до Тебе, як до свого найліпшого Отця і премудрого Царя. Ми,

діти цього народу, покірно послужні Твоїй святій волі, любимо всі народи, що їх Ти відкупив своєю святою кров'ю на хресті, а передовсім любимо щирою християнською любов'ю наш український нарід. Тим то з любови до нього, а радше з любови до Тебе, наш Боже, благаємо:

Прости йому всі провини, поправ всі його злі нахили, а скріпи добрі нахили; змилосердися над ним у всіх його потребах. Борони його перед усякою кривдою й несправедливістю ворогів. Зливай на нього безнастанно Твоє щедre благословення.

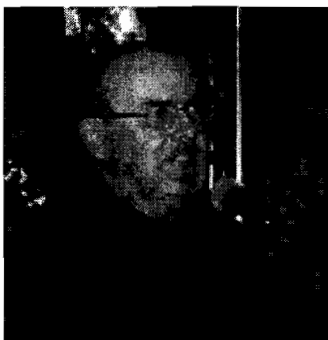
Благаємо Тебе, наш Боже, про особливу опіку і поміч для нашого народу, щоб серед усіх переживань і спокус з боку світу, диявола й його слуг, він міг завжди зберегти небесне світло, перемагати витривалістю у добрім всякій труднощі і завжди належати до благословенного Твого Божого Царства, і тут на цім світі і в небесній Батьківщині. Дай нам ласку, щоб ми всі до одного, злучені єдністю віри і союзом любови під Твоїм проводом і проводом святої Вселенської Церкви, йшли завжди дорогами правди й справедливости, любови та спасіння. Пішли українському народові святих, великих Своїх слуг щоб прикладом і словом були його мудрими провідниками у всіх царинах народного, суспільного й громадського життя.

Провідникам нашого народу дай світло Твоєї премудрости з неба, дай йому численне і добре та святе духовенство! Заопікуйся його молоддю, щоб не тратила ласки святого Хрещення, щоб одержувала в родині й школі основне християнське виховання і виходила на пожиточних синів свого народу. Благослови всі наші родини, щоб батьки були зразковими й ревними християнами, а матері визначались мудрістю, побожністю й дбайливістю у вихованні дітей. Заохоти багатьох із народу нашого до життя досконалішого, до святости. Поклич багатьох у кожному поколінні до монашого стану, до

геройських жертв за справи Церкви й народу. Просвіти всіх нас, нахили всі серця, щоб усі якнайліпше пізнавали й цінили святу католицьку віру і, визнаючи її, почували себе щасливими, стояли в ній непохитно, хоч би треба було понести й мученичу смерть, та й щоб по законам святої віри улаждували своє життя. Благослови також і дочасне добро нашого народу. Дай йому волю, щоб він міг свobodно розвивати свої природні, Тобою дані сили. Обдаруй його правдивою незіпсованою просвітою. Благослови його працю на всіх ділянках науки, мистецтва й добробуту та благослови всіх і все, щоб наш нарід, живучи мирно та щасливо, міг добре Тобі служити, а з Твоєю поміччю одержати вічну небесну Батьківщину.

А Ти, Пресвята Богородице, Непорочно Зачата, Мати й Цариця України, святий Обручнице Йосифе, Покровителю Вселенської Церкви, Святий Архангеле Михаїле і ви всі, Покровителі українського народу, опікуйтеся завжди цим народом, щоб він став народом святим, щоб сповнив своє післанництво, щоб на вернув увесь Схід до світла Віри, щоб причинився до світлого добра людського роду, щоб був поміччю і потіхою святої Вселенської Церкви та щоб приносив вічному Цареві безперестанну славу, честь і поклін на віки віків. Амінь.

Для Стрийської єпархії призначено єпископа-помічника

22 травня 2008 року, о 13.00, у Ватикані було повідомлено про те, що Святіший Отець Венедикт XVI поблагословив рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви про призначення митрофорного протоієрея Тараса Сеньківа, виконувача обов'язків настоятеля Чину найменших братів св. Франциска з Павли "Мінімі", Єпископом-помічником Стрийської єпархії, уділяючи йому титулярний престол Січена (Siccenna).

Біографія о. Тараса Сеньківа

Народився 3 липня 1960 року в місті Чорткові на Тернопільщині в греко-католицькій родині Павла та Марії, з дому Старик. Родина матері була репресована за релігійні та національні переконання. У 1967 - 1975 роках навчався в Білобожницькій середній школі (Чортківський район). У 1975 році вступив до київського СПТУ № 10, яке закінчив 1978 року, здобувши середню освіту та спеціальність корабельного електромонтажника. У 1978 - 1979 роках працював на Київському суднобудівному заводі.

У 1977 році вступив до підпільної греко-католицької семінарії, яку очолював Владика Павло (Василик). Продовжував навчання (дещо обмежено) і під час служби в армії у 1979-1981 роках, і після її закінчення та паралельно, з обов'язку перед законом, працював на різних роботах: пожежником, кочегаром та будівельником - аж до 1989 року.

28 травня 1982 року висвячений на священника (святитель - Владика Павло (Василик)) .

У 1982 - 1989 роках як підпільний греко-католицький священник душпастирював на території Івано-Франківської єпархії. Від початку брав активну участь у діяльності Комітету за легалізацію УГКЦ. У 1987 році разом з групою духовенства та мирян під проводом Владики Павла (Василика) підписав документи "Заява про вихід частини УГКЦ з підпілля" та "Вимога до Верховної Ради СРСР" про легалізацію УГКЦ.

У 1989 - 1992 року був парохом у м. Чорткові та деканом Чортківського деканату. Паралельно організовував парафіяльні осередки на території Чортківського і Заліщицького деканатів та впродовж 1990 - 1991 років виконував обов'язки пароха міст Заліщики й Чернівці. Одночасно забезпечував душпастирську опіку парафій деканату, в яких ще не було священників.

З благословення Владики Софрона (Дмитерка) у 1992 - 1998 роках закінчив формаційний курс в Архієпископській священницькій семінарії та Кирило-Мефодіївський теологічний факультет Університету "Палацкего" в м. Оломоуц (Чеська Республіка), здобувши ступінь магістра . У 2000 році там же, співпрацюючи з "Centro Aletti Velehrad-Roma", закінчив докторантський курс на Кирило-Мефодіївському богословському факультеті Університету "Палацкего" на кафедрі пасторального богослов'я, відділення "Практичне богослов'я та вивчення Християнського Сходу". Захистив наукову роботу та здобув ступінь ліценціата теології.

14 січня 1993 року за душпастирську працю Владика Софрон (Дмитерко) від імені Верховного Архієпископа нагородив о. Тараса митрою.

Від 1 вересня 2000 року виконував обов'язки духівника Івано-Франківської теологічної академії, а 17 січня 2001 року був призначений синкелом Буцацької єпархії у справах душпастирства та формації духовенства.

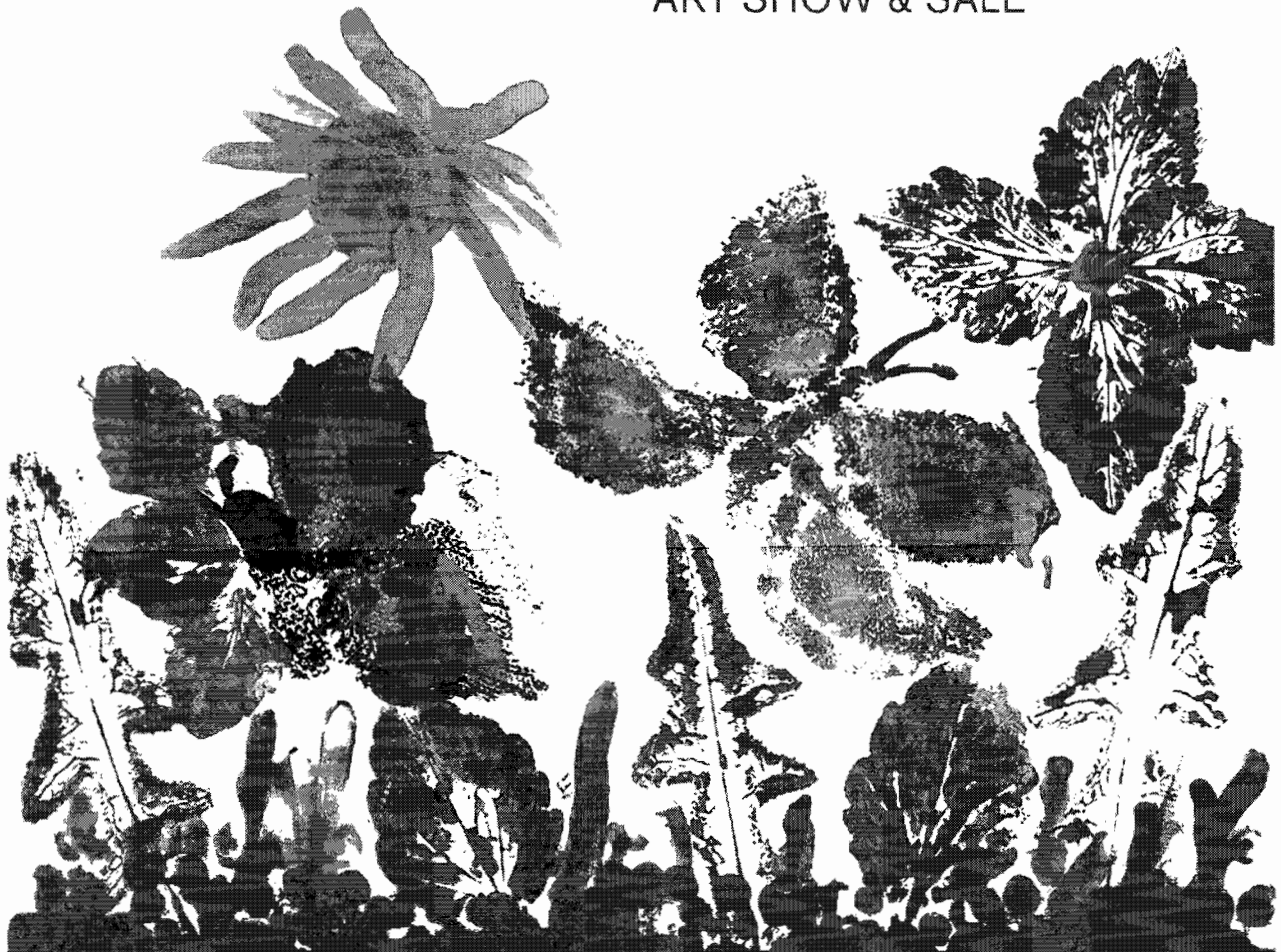
З 23 січня 2002 року канонічно приписаний до Коломийсько-Чернівецької єпархії. 15 лютого 2002 року вступив до чернечого ордену "Мінімі" (Найменших братів св. Франциска з Павли), щоб у перспективі, згідно з наміром Генерала ордену, створити східну гілку ордену для діяльності в Україні.

Департамент інформації УГКЦ

Friends of Dzherelo presents

Gems of Dzherelo

ART SHOW & SALE

FEATURING WORKS BY YOUTH WITH SPECIAL NEEDS

OPENING: FRIDAY, JUNE 6, 2008 7-10 PM
CONTINUING INTO SUMMER

LOU'S COFFEE BAR
514B ANNETTE STREET - TORONTO
(RUNNYMEDE & ANNETTE)

ALL PROCEEDS BENEFIT DZHERELO CHILDREN'S REHABILITATION CENTRE IN LVIV, UKRAINE
DZHERELO OPERATES IN PARTNERSHIP WITH THE CHILDREN OF CHORNOBYL CANADIAN FUND

SPECIAL THANKS TO - Cyady "Lou" Abel, Proprietor of Coffee Bar - Danica Brown, Event Consultant

THE CHURCH CATHOLIC AND APOSTOLIC

In the Creed we profess not only that the Church is one and holy but also that it is "Catholic" and "apostolic." The word "catholic" may have had a different meaning for the faithful of the fourth century than for today. The problem here is that the Church that is in union with the Bishop of Rome usually calls itself "catholic" as a proper name for those who belong to it. Catholics are "non-Orthodox," and "non-Protestants," just as we might call those outside the Catholic communion "non-Catholics."

In the fourth century, however, there was a strong consciousness that there was only one Church, one body of Christ, to which all faithful Christians belonged. The division of Catholic and Orthodox had not yet occurred, nor indeed the division from those Churches of the East that refused to accept the Council of Ephesus (431), nor those who refused the Council of Chalcedon (451), the "Oriental Orthodox." Likewise, the divisions caused by the mediaeval reformation in the West were still over a thousand years in the future.

For the Council of Nicea, the Church was one, and, consequently, universal, and thus "catholic," the Greek word meaning, literally, "throughout the whole (world)." That the Church is "Catholic" was a consequence of its oneness.

This idea still exists today, but it has been battered by the divisions that have since taken place. Before the Vatican II Council, the Roman Catholic Church had a very strong sense of its unity in the face of the divisions that

existed. This was so to the degree that some said that in order to be saved one had to belong visibly to the Catholic communion. In the United States, in the 1940's, Fr. Leonard Feeney, a member of St. Benedict's Center in Boston College, took a rigid stand that to be saved one must belong to the visible Catholic Church.

This opinion was condemned in a response of the Holy Office on August 8, 1949. In the Second Vatican Council, the Catholic Church did not compromise its faith that there is one universal Church, professing that the one Church of Christ subsists in the Catholic Church. (Constitution on the Church, 8, a clarification of this statement was issued by the Congregation for the Doctrine of Faith on June 29, 2007)."

However, the Church gathered in Council did look at the roles of the Churches not in communion with herself, and even non-Christian religions, and found in them varying degrees of the elements of salvation. This is especially true of the Orthodox Churches, with whom the only problem seems to be the break in ecclesiastical union itself.

As Catholics and as members of the universal Church, our faith is that God wishes the salvation of all and that through His grace, He is bringing all people to salvation through various means and levels of knowledge and awareness. The Church's mission, which she has received from our Savior (Matthew 28:19-20) is to proclaim the good news of Christ's teaching, from which all salvation flows, throughout the

whole world. Closely connected with this is the apostolicity of the Church. How do we recognize the Church of Christ? It is the one which proclaims the Gospel of Christ, received through His Apostles. One way in which apostolicity has been understood is through the succession of bishops.

This was explained in the Second Vatican Council in the Constitution on the Church, § 20. There the Church says, "Amongst those various offices which have been exercised in the Church from the earliest times the chief place, according to the witness of tradition, is held by the function of those who, through their appointment to the dignity and responsibility of bishop, and in virtue consequently of the unbroken succession, going back to the beginning, are regarded as transmitters of the apostolic line."

Already in the second century, St. Irenaeus enunciated this principle, "we must obey the priests of the Church who have succession from the Apostles, as we have shown, who, together with succession to the episcopate, have received the certain mark of truth according to the will of the Father" (Against the Heresies IV, 26, 2).

Of course, apostolicity is more than just automatic succession through the laying on of hands. It also means faithfulness to the revelation of God in Scripture and in tradition, both in its historical and universal dimensions.

Before being ordained, each candidate for the episcopacy must make three professions of faith, including the Nicene Creed. Individual bishops may err,

yet it is through their teaching as a college that we have an assurance of fidelity to the Apostles' teaching. The Roman Catholic Church sees the office of Peter as one of support for the bishops, "once you have turned back, you must strengthen your brothers" (Luke 22:32).

The faithful cannot receive the guidance of the bishops lightly. Apostolicity is not only faithfulness to the past, it is also a faithfulness to our future. The North American Orthodox-Catholic Theological Consultation expressed this very well, "The apostle appears as a uniquely authoritative figure not only at the foundation of the Church but also as a companion of the eschatological Christ at the judgment of the last day. This eschatological dimension does not only mean that the Church, founded on the Twelve, awaits its perfect form at the end of God's plan for history. It also means that the Church shares now in the finality of the irrevocable fullness" (*Apostolicity as God's gift in the life of the Church*, 6/1986). The Church is always in need of reform, and each generation must examine its fidelity to apostolic teaching. We must always set our eyes toward the future to see if we are traveling the road that leads to the coming kingdom of God.

Archpriest David M. Petras holds an S.T.L. Licentiate from the Pontifical Gregorian University, and an S.E.O.D. from the Pontifical Oriental Institute, Rome.

He is Spiritual Director and Professor of Liturgy at Sts. Cyril & Methodius Byzantine Catholic Seminary in Pittsburgh.
dpetras1@earthlink.net

By Archpriest David Petras, SEOD

In One Church....

By Archbishop David Petras, S.E.O.D.

Faith is more than just a vague feeling of confidence in something. It is instead a specific vision of reality, revealed to us by God in whom “we live and move and have our being” (Acts 17:28). Faith is more than a construct of reality that we put together by our human efforts and reasoning. It is a gift of God, given to us out of His infinite love, and to which we commit our whole life and being. Today we sometimes make faith something wholly subjective, a gift we keep in ourselves and do not share with anyone else, lest we impose on them our own view of reality. Faith, however, has a community dimension. This does not mean that faith is forced on anyone, as the Church taught in its Declaration on Religious Liberty, “all men should be immune from coercion on the part of individuals, social groups and every human power so that, within due limits, nobody is forced to act against his convictions nor is anyone to be restrained from acting in accordance with his convictions in religious matters in private or in public, alone or in association with others” (§ 2). We do not receive the gift of faith in isolation, but through others, particularly in the sacramental mystery of baptism, and grow in understanding of God’s revelation in the community we call the Church.

Today it has become very fashionable to “bash” the Church. Outspoken atheists and agnostics, ignoring the realities of human history, attribute all wars to the existence of churches or other religious groups. Even very pious and peaceful people will declare that they believe in God or that they believe in an after-life, but that they do not believe in a

“church.” Religious rituals are declared to be empty and devoid of meaning, or that they carry a negative meaning. This, however, is not the conviction of the true Christian. In our Creed, we proclaim that God has indeed spoken to us as a community, as a people that He has called His own, as the first letter of St. Peter teaches, “a chosen race, a royal priesthood, a holy nation, a people of His own, so that you may announce the praises of Him who called you out of darkness into his wonderful light” (1 Peter 2:9). The mission of the Church was given to the disciples by the Lord after His Resurrection, “Go, therefore, and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you.” (Matthew 28:19-20). As we consider Scripture the prime source of God’s revelation to us, we see that he has spoken with us and taught us in community, in groups, and has demanded that we associate with one another in an organized way that he calls the “church.” This is the divine plan, for God loves us all and has the unity of all as a goal. We pray in every Liturgy, “for the whole world, for the stability of the holy Churches of God, and for the union of all.”

There is, however, a curious point of grammar in the Creed. At the very beginning, it declares, “I believe in one God., the Father Almighty,” and then adds, “And in one Lord, Jesus Christ,” and then adds, “And in the Holy Spirit,” but before the statement on the Church, there is no “and.” The sentence simply begins, “In one ... church.” Perhaps this was because the fathers of the Church did not want to

put the Church on the same level as God. Others say it is because the Holy Spirit speaks “in one Church.” Perhaps it is because our faith in the Church is a corollary to our faith in God. Just as we believe strongly that there is only one God, so also we believe clearly that there is one Church.

Jesus made it very clear in His prayer to the Father at the Last Supper that there was to be unity among those who followed Him and those who proclaimed Him. He prayed, “I pray not only for them, but also for those who will believe in me through their word, so that they may all be one, as you, Father, are in me and I in you, that they also may be in us, that the world may believe that you sent me” (John 17:20-21). We must be one because God is one. In another place in John’s Gospel, our Lord taught that there is only one shepherd, Christ himself, and that therefore there can be only one sheepfold, “I am the good shepherd, and I know mine and mine know me, just as the Father knows me and I know the Father; and I will lay down my life for the sheep. I have other sheep that do not belong to this fold. These also I must lead, and they will hear my voice, and there will be one flock, one shepherd” (John 10:14-16). This saying of Jesus reveals another fact, that the human race is not yet united, and that the achievement of unity will be a lifetime mission. Because the one shepherd is Jesus the Messiah, the Lord, the Son of God, there is, and always must be, an actual existing unity.

What can be confusing to an “outsider” is that there are many churches that claim that this one true unity exists in their church. The Creed itself, though, is a

witness to the one Church, as St. Paul taught, “one Lord, one faith, one baptism; one God and Father of all, who is over all and through all and in all” (Ephesians 4:5-6).

The Catholic Church has always seen unity in Christ as subsisting in itself (Dogmatic Constitution on the Church 8, § 2; Decree on Ecumenism 4, §3). It recognizes, moreover, that “‘many elements of sanctification and of truth’ are found outside the visible confines of the Catholic Church: ‘the written Word of God; the life of grace; faith, hope and charity, with the other interior gifts of the Holy Spirit, as well as visible elements’

--(Catechism of the Catholic Church 819; Dogmatic Constitution on the Church 8, § 2; Decree on Ecumenism 3, §2).

The Orthodox Church is especially a manifestation of the true Church of Christ, and “with the Orthodox Churches, this communion is so profound ‘that it lacks little to attain the fullness that would permit a common celebration of the Lord’s Eucharist.’ (Catechism of the Catholic Church 838; Paul VI, Discourse, December 14, 1975).” The unity of the Church will not demand an absolute uniformity. There is diversity within the one Church in liturgy, in laws, in theology, and in spirituality. Perhaps it is the mission of our church to witness to this diversity, and to hope always and work for unity in the one Lord.

Archpriest David M. Petras holds an S.T.L. Licentiate from the Pontifical Gregorian University, and an S.E.O.D. from the Pontifical Oriental Institute, Rome.

He is Spiritual Director and Professor of Liturgy at Sts. Cyril & Methodius Byzantine Catholic Seminary in Pittsburgh.
dpetras1@earthlink.net